

שירה במשקל כבד | ילדות רעועה, יתמות בגיל
צעיר, פריצה עוצמתית ותובנה מלאה צלילים

שירה המעולה

הוא ידע לשיר מאז
היה ילד, וקיבל
מיקרופון בכל הזדמנות
חגיגית, אבל הפריצה
המוזיקלית שלו הגיעה
בהפתעה ■ ערב שבת
שירה, הזמר והיוצר
שמילי אונגר פותח את
הלב בראיון חושפני

אברהם נויבירט

איור: אלמנטריק

צילומים: באדיבות המרואיין

קול רענן. אונגר בחתונת יוקרה

או כקולגה", משתף אותנו המלחין הרשי ויינברגר באבחנתו. "שמילי הוא החברותא המוזיקלית שלי. אנחנו יושבים על חומר מוזיקלי ויורדים לעמקו כמו שלומדים סוגיא. יש לו הבנה מאוד מעמיקה וקסם אישי. ההימצאות בקרבתו מעוררת השראה שהפועל היוצא ממנה הוא לחנים נפלאים. החברותא המשותפת שלנו היא משהו מיוחד. הכח שלו בהבנת טעמים האישי של סובביו, והידע איך להוציא את המיטב מעצמו ומאנשי המקצוע שעובדים איתו, אין כדוגמתם".

אחרי כל התיאורים השופעים על אונגר והאנרגיה, נשאר רק להתנסות ולחוש את הכריזמה באופן בלתי אמצעי. הוא פותח את השיחה עם 'היי מה שלומך' בנימה ידידותית ורועמת – ואני בטבעיות עונה בעברית שנקטעה מיידית ב"הופ חכה חכה! הַיִּרְאִי לִי? מדברים מאוד מהר". לקחתי רגע להתאושש ועברנו לשפה שמשמשת יהודים מזה דורות ארוכים – אידיש.

נתיחה ילדות לא קלה

אונגר לא גדל עם הרקע הסטנדרטי של ילדות שלווה וחיים המתנהלים על מי מנוחות. ילדותו עברה עליו בקרית יואל שבמונרו כילד חסון ובעל מראה מוצק שגרם לו לרגש נחיתות קבוע. והבית שהיה דל אמצעים התנהל באווירה שונה מבתיים של רוב בני גילו. בעוד שחבריו לכיתה גדלו להורים שנולדו בטופוגרפיה הסאטמריט-וויליאמסבורגית. הוריו של שמילי לא היו מקומיים. אמו ילידת מלבורן אוסטרליה, ואביו הגיע מבאבוב שבבורו פארק ובכמעין קיבוץ גלויות השתקעו במונרו.

"אמי למדה בבית יעקב של חב"ד והתחנכה בחינוך שונה לגמרי", פותח אונגר את מסכת חייו, "תשאל איך הגיעו אבי, כבחור ישיבה מבאבוב ואמי מאוסטרליה להשתקע במונרו. הרקע לזה הוא שאבא התחתן בגיל מבוגר קצת, בעוד אמי הגיעה מבית מפורק. סבי החורג ביקש להשיא אותה בגיל צעיר וכך בגיל 17 כבר השתדכה עם אבא ושוגרה לאמריקה. סבי מצד אבא התחייב על דירה במונרו, כדי שיוכלו להתגורר בקרבת מקום אליו.

ועכשיו נזמין לבמה", מכריז מנחה האירוע, "את אמן הזמר הענק כובש הבמות, שמילי אונגר". זר אם בילה על אי בודד בחמש השנים האחרונות ונחת זה עתה בקהל שממלא את האולם, ידמיין לעצמו את כניסתו של 'שמילי' סטנדרטי, אך יופתע לראות זמר ענק לא רק מטאפורית, אלא גם במובן הפיזי המתנשא לגובה ולרוחב, והאנרגיה מתפרצת ממלוא גובהו ומידותיו. הוא תפס את קדמת הבמה במוזיקה החסידית. לא בגלל נוכחותו הפיזית הבולטת עליה הוא מרבה להתלוצץ, אלא במספר הופעותיו, כשלקוחותיו פזורים בכל הריכוזים החרדיים ברחבי הגלובוס. זו לא רק הכריזמה שהוא ניחן בה במנות גדושות, אלא המאמץ וההשקעה שהוא מקדים לכל אירוע והופעה. כשמדובר ביצירה שמכילה הרבה טקסט וחרזיה, לא תראו אותו קורא זאת מתוך פתק מוכן. אלא הוא ישנן מראש את המילים ויזמר את השיר בין ארבעה קירות במשך היום עד שזה יזרום בעל פה ובטבעיות.

אם לאפיין את דמותו של שמילי אונגר, תהיה זו הניגודיות הבולטת בין שתי תכונות דומיננטיות אצלו. האחת, מבוכה קלה ושמש של פחיתות ערך, השנייה, קסם אישי ונוכחות אנרגטית. גם החיבור הטבעי שלו עם אנשים משמש כנושא אצל כל מכריו. נימת וקצב דיבורו במהלך השיחה משדרים עוצמה אך בד בבד גם קורטוב של חוסר ביטחון, בשפת גוף שכמו מתנצלת על קיומו. כשזה מגיע לבמה הוא מחולל בקסמו האישי אנרגיות ומכניס את הקהל להתלהבות ושמוחה מתפרצת. תורמת לכך גם העובדה שהוא מקבל הערות ופידבק מכל אדם, מבוגר כצעיר, וכפי שמתאר לנו אותו ידידו הקרוב משמח הלבבות וולווי פלדמן: "חוץ מהצד המקצועי של שמילי, הוא גם חבר טוב. מה שאני אוהב בו במיוחד, שהוא מתאים את עצמו בטבעיות לרמתו של כל אחד. ילדי משתוקקים שיתארח אצלנו בשבתות. בהזדמנויות כאלה הוא מדבר איתם ונותן לכל אחד מהם תשומת לב, כל אחד כפי גילו. כך גם בחתונות בהן הוא שר, הוא מסביר פנים לכל אחד, ונותן חיוך לכל מי שזקוק לכך".

מסתבר שהכריזמה של אונגר היא התכונה הכי מוזכרת וחוזרת על עצמה אצל עמיתיו מתחום המוזיקה. "לא הייתי מגדיר אותו כזמר

"בחיידר קיבלתי את החינוך האנטי ציוני, על הגאולה ועל התמורה, עם כל 'עסקת החבילה' – אסור לדבר בשפת העברית הטמאה. הכותל המערבי מחוץ לדריסת הרגל. יום ההצלה של הרבי מסאטמר זצ"ל הוא אחד מימי הציון העיקריים והוא נחגג עם כל ההידורים, וכמובן גיוס משאבים פיננסיים למוסדות הקודש. אך כשהגעתי הביתה בסוף יום לימודים השתנתה האווירה לאנגלית, שהיא השפה שדיברנו בבית.

"בנוסף", הוא חוזר לימים פחות זוהרים, "לא היינו משופעים בכסף, וזה רק כאנדרסטייטמנט. אבא עמל על הפרנסה כל השנים. את יומו התחיל בחמש בבוקר – מקווה, תפילה, ואחר כך בעבודה מאומצת עד חצות הלילה, ובכל זאת הפרנסה היתה בקושי. ניתוקי חשמל לא היו נדירים אצלנו. לפעמים חיברנו כבל חשמל לביתו של שכן טוב לב שהסכים לספק לנו זמנית את המקרר, המיזוג ויתר הדברים הבסיסיים שיותירו אותנו שפויים עד שיתאפשר לנו לשלם את חשבון החשמל.

"לעומת זאת מאכלים לא חסרו בבית בחסד ה'. תמיד היה מה לאכול. אבא התאמץ שיהיה אוכל בשפע. בפרט בשבתות ומועדים היה מכל טוב הארץ. אבל כשזה הגיע לשכר לימוד, תשלום לקעמפ או לחברת המתמידים בלילה, השוקת הכלכלית כבר נשברה. גם בקוד הלבוש, הייתי קצת שונה מחבריי לכיתה. בעוד שהם רכשו את מלבושיהם בקרית יואל, ערך אבא את קניית הבגדים שלנו ב'ולמארט', שם הדברים עלו זול יותר. אלה לא היו בגדים בסגנון מונרו, שם קונים אצל 'ולדמן', 'שפילמן' או 'לנדאוז', לכן תמיד הרגשתי סוג של פיצול – בבית אני מקבל כיוון אחד בעבודת השם, ובחיידר כיוון אחר.

"עם זאת", הוא עובר לחצי הכוס המלאה, "כל זה הפך עבורי ליתרון בסופו של דבר. כיום, כשאני שר בחתונות ובמגוון שמחות שאינן מוגדרות כ'חסידיש' בלבד, אני שולט גם בחומרים המוזיקליים שבסגנון ה'ליטוויש', ה'שיביש', ואף בקהלים המודרניים, שם שרים שירים ששמעתי בבית כי אמא אהבה את המוזיקה בסגנון המקובל אצלם, כמו ה'שיבה בויס', 'החברה', אייבי רוטנברג וכל היתר, כך שאני לא צריך ללמוד את השירים הללו כדי להכירם. ולעומת זאת את החומרים החסידיים אני מכיר מהחיידר ואני משלב בין השניים. גם בתקשורת הבין אישית, האנגלית, כאמור, השפה בבית הוריי משמשת

לי יתרון, שכן בעוד חברי הילדות שלי מסתדרים בקושי בעולם המעשה, אני מסתדר מצוין. "ובכל זאת", הוא חותם את הפרק הזה, "להיות זמר לא היה חלום הילדות שלי".

עיתודות חלום שלא התגשם

כשאני שואל את אונגר מה בכל זאת היה חלום ילדותו, הוא זורק אתגר לאויר: "בוא נראה אותך, מה לדעתך היה החלום שלי". בניסיון לזרום עם האתגר, זרקתי שלל אפשרויות: דיאטן קליני, מנהל מכון כושר, טוען רבני, מתאבק סומו... לשווא. מסתבר שהשערות לא קלעו.

"אני מתבייש לספר את זה", מעיר אונגר לפני שהוא חושף, "חלום הילדות שלי היה לתת שירות 'קאר סרוויס'. בארץ ישראל קוראים לזה נהג מונית". מתברר שגם בענין טריוויאלי זה שזור רקע ילדותו הלא קל. "אבא עבד לפרנסתו במשך הזמן בכמה דברים. אך הצד השווה בכל עיסוקיו – מעולם לא היה לו רכב משלו. בניגוד לכל דודיי ובניהם שהיו מצוידים ברכב משפחתי משל עצמם. כשהתאספנו לאירועים משפחתיים כמסיבת חנוכה או מלווה מלכה, הסתיימו אלה בסצנה הקבועה 'מי הולך להסיע את משפחתו של יענקי' (אביו של שמיל) אונגר". זה תמיד הפך לנושא, לאישיו, והדבר הציק לי, הצטערתי שאין לו רכב משלו. אמנם בתקופה מסוימת הוא התפרנס מ'קאר סרוויסינג'. הוא היה נהג מונית. באותה עת התאפשר לו לקחת הביתה את הרכב בלילות וכל כך שמחתי, שהתחלתי לדמיין אז כי כשאהיה גדול אעסוק בהסעות, כך יהיה לי רכב בוודאות. ידעתי שאחזקת רכב כרוכה בעלויות גבוהות והבנתי בשכלו של ילד שאם אשמש כנהג מונית, הכל יסתדר.

"בכל אופן, מעולם לא חלמתי להיות זמר, ודאי שלא זמר מפורסם. אמנם תמיד אהבתי לשיר, ובילדותי התבטא הפן המוזיקלי שלי בעיקר בתיפוף על השולחן עם זוג כפות שגייסתי ממגירת הסכר"ם להוות המבוגרים שבסביבה. אבל גם הייתי שר בין החברים ומקבל את המיקרופון בהזדמנויות מוזיקליות. למשל כשגאב"ד ירושלים הגאון רבי יצחק טוביה ווייס היה מגיע לביקור, או הרב של קרית יואל, וערכו לכבודו מקהלה, הייתי שר את הסולו. וכן באירועי הת"ת כמו במבחנים פומביים, וגם בקעמפים. מעולם לא ראיתי את זה כעיסוק לעתיד אפילו לא כחלום ילדות, אבל ה' מסובב את הסיבות שכל אחד יגיע לתכלית שלו.

"את ההשראה שלי, לפחות בתקופת הפריצה המוזיקלית", הוא מספר, "מצאתי בדדי גראוכר. הוא שימש לי כמודל לחיקוי. כשדדי שר, הוא שר עם כל נשמתו. את הטונים הנמוכים שלו הוא מפיך מה'קישקעס'. גם בטונים הגבוהים הוא לא מהסס לזנוק בעלייה, והוא עושה זאת עם כל העוצמה. ובעיקר, הוא שר עם טעם. כיום הוא לא נמצא בקו הבריאות וכמעט לא רואים אותו

"אבא עשה מאמצים כבירים". אונגר כנער צעיר עם אביו דל

"אבא התאמץ שיהיה אונל בשפע. בפרט בשבתות ומועדים היה מכל טוב הארץ. אבל כשזה הגיע לשכר לימוד, תשלום לקעמפ או לחברת המתמידים בלילה – השוקת הכלכלית כבר נשברה"

שר בציבור. אבל בתקופת השיא שלו לפני שני עשורים הוא כבש את הבמות בסערה ובאנרגיה פורצת. לא מפריע לי כשאנשים אומרים לי שאני מזכיר בסגנוני את דדי או שאני נשמע כמוהו, גם לא כשאומרים במפורש שאני מחקה אותו. בסופו של דבר זה אכן אותו סטייל מלא מרץ ושמחה. גם בעניין ההומור, דדי תמיד היה מצויד באמרה שנונה. כך גם בעניין כובד המשקל שלו עצמו, הוא תמיד התייחס לזה בקלילות. כך שאנחנו דומים בכמה מובנים. אבל עם הזמן למדתי להיות יותר אני ולבטא יותר את סגנוני העצמי. זה חלק מהתהליך".

יתמות "נאמני התשמע אותי"

בגיל ארבע עשרה התייתם אונגר מאביו. מעניין היה לראות ולשמוע את נקודת מבטו כבחור צעיר על פטירת האב, ואיך השתנתה

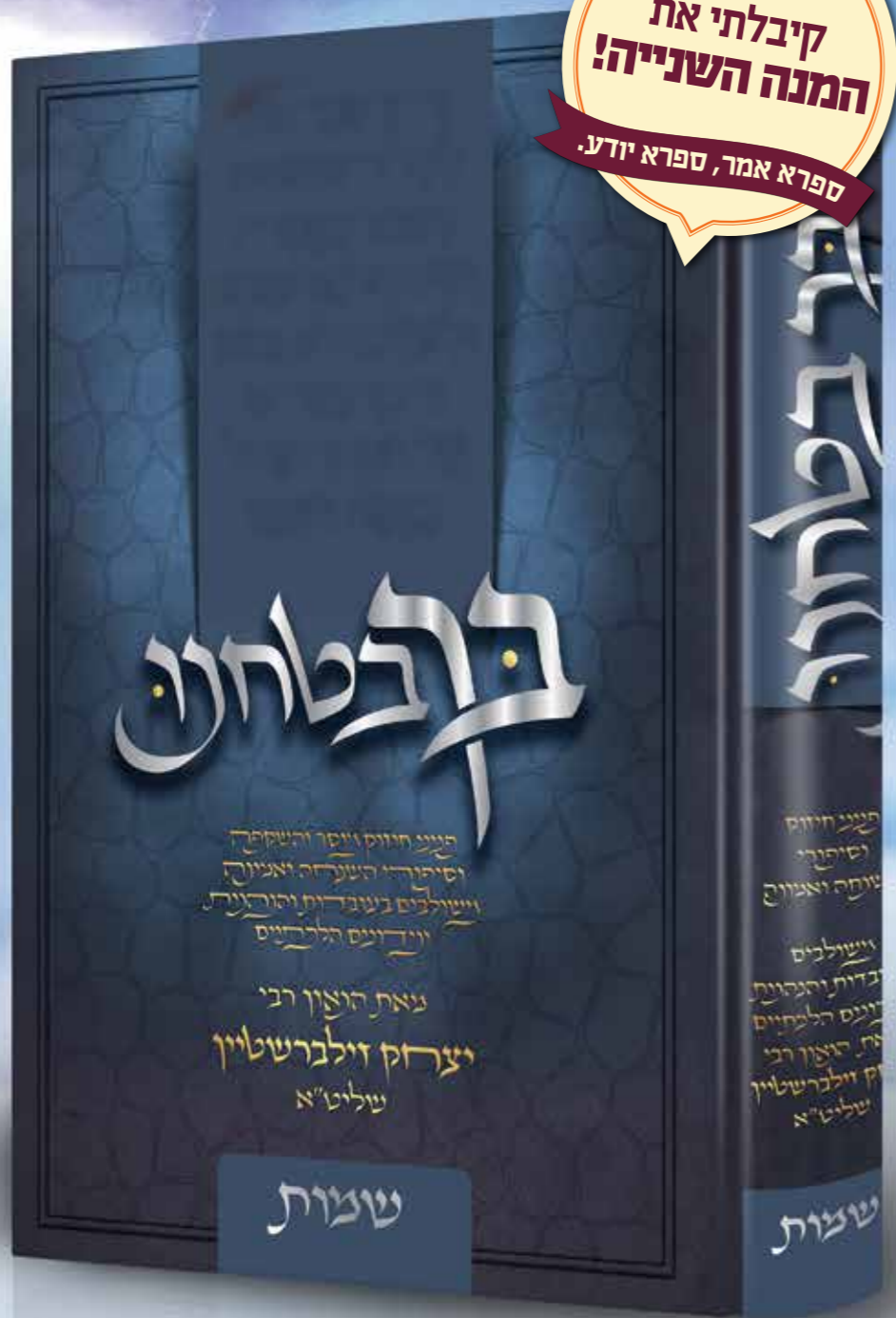
ההסתכלות ככל שנקפו השנים מפטירתו. לפני כשנתיים התפרסם השיר 'נאמני' ששר אונגר. שיר באידיש שאת מילותיו כתב ליפא שמעלצער, והן מתייחסות לפטירת אביו של שמיל. מדובר בשיר ישן שכתב והלחין יוסי גרין ובוצע במקורו באנגלית על ידי דדי גראוכר. אונגר חידש את השיר בגרסתו האידישאית. לשאלתי אותו עד כמה היתה לפטירת אביו השפעה מטלטלת על חייו הוא מפתיע בתשובה לא צפויה.

"אנחנו הרי גדלים כל הזמן. הופכים למנוסים יותר, חכמים יותר, עולים ממדרגה למדרגה. כשהתייתמתי בגיל ארבע עשרה מאב, היו לי דאגות הילדות שלי. אנשים מופתעים לשמוע שכשהוא נפטר הוקל לי מאוד. מחלתו נמשכה כשנה וחצי ובאותה עת עברתי תקופה מלאה במתח ולחצים בחיידר. כל מחשבותיי היו תפוסות ב'מי כן יודע, ומי לא יודע על מחלתו של אבא'. כל המשפחה עברה טלטלה ואני זוכר שהתביישתי מאוד. יום אחד ישנים במקום אחד, למחרת בבית אחר, ביקורים תדירים בבית החולים, אין אוכל מסודר, הבגדים לא מכובסים, כל המשפחה בסחרור של מחלת ראש המשפחה. כשהוא נפטר, הסחרחרה פסקה. אין שמחה בעולם כהתרת הספקות. ואז עברתי למצב חדש. חוויתי פתאום את משמעות המילה אבי יתומים. הרגשתי איך שרוח מרוממת וקדושה פועמת בי. בזמנו, כבחור צעיר, חשבתי לעצמי שזו תחושת השחרור מנטל שמירת הסוד שכפינו על עצמנו בתקופת מחלתו, או שזו התבהרות המצב שהחליף את הפחד מהבלתי נודע כשבאחת היה לי ברור שזהו. כעת כשהוא נפטר, כולם יודעים על כך, אי אפשר להחביא יותר, הסתיים פרק. אין סודות. עכשיו אני יתום עם חותמת ומתחילה תקופה חדשה בחיי.

"היו לי אז חברים שהתייתמו גם הם, אחד מהם כותב מאוד ידוע בעיתונות האידישאית באמריקה. יום אחד אני קורא טור שהוא כותב בנושא היתמות תחת הכותרת 'אבי היתומים', בו הוא מתאר את קושי ההתמודדות לגדול בלי אבא, את הגעגועים, הקריעה מהדמות הכי אהובה, וכן על זו הדרך, תיאורים שמכניסים את הקורא לסערת רגשות. כשהייתי בחור ישיבה שאלתי את אותו כותב: "מה אתה מבלבל במה. נראה שאתה מתאמץ להישמע אחד שנשאר עם חור גדול בלב בניסיון לנגן על מיתרי הלב של קוראי הטור שלך". והוא בתגובה אמר לי "כשתבגור, תבין" והוא צדק.

"ככל שאני מתבגר בשנים", הוא משתף, "גוברת בי תחושת החסר וההבנה כמה לא הספקתי להכיר את אבא וכמה יכולתי ליהנות יותר אם היה בחיים. בפרט כיום כשאני אבא בעצמי ואני רואה כמה ילד צריך אבא לצדו. אני מסתכל במבט לאחור איך כבחור צעיר איבדתי אותו, וזה מרגיש כטראומה מתפתחת. אבל ברוך גוזר ומקיים. הוא יתברך גזר את הגזירה אך גם נתן לי את האפשרות להתקיים עם זה. כמו כן הוא גם נתן לי את הכוחות בהתמודדות שהגיעו לאחר מכן".

שנת העשור
קיבלתי את
המנה השנייה!
ספרא אמר, ספרא יודע.

כרך שני בסדרת האמונה בך בטחנו שמות

סיפורי אמונה וביטחון, הנהגות הוד ופניני חיזוק מבית מדרשו של הגר"י זילברשטיין שליט"א מלווים את אתגרי התקופה בטללי תחייה ונוחם

ספר
ה'ג'מית העשור
אור החיים
מרכז הספר היהודי הגדול בעולם
ISRAEL | U.S.A | EUROPE

02-566-6754 בין השעות 11:00-18:00
שירותי משלוחים מהיר בתשלום
sifreiorhachaim.co.il
or1800350036@gmail.com לקבלת הקטלוג @

סטנו בזהירות". רכבו ההפוך של אונגר במשעולי הקטסקילס

נריצה שירה במשקל נבד

"בגיל עשרים ואחת, אחרי פרק נישואין לא מוצלח ועודף משקל", הוא ממשיך ומשתף, "המצב התדמיתי שלי לא היה משהו. אבל הקב"ה נתן את הכח והפגיש אותי עם חברים טובים. באותה תקופה לפני שש שנים הכרתי את המעבד והמנטור המוזיקלי שלי, נפתלי משה שניצלער, שליווה אותי מתחילת הדרך ובזכותו הגעתי להצלחה שלי כיום.

"נפתלי משה השקיע את כל כוחו ומרצו להעלות אותי על השביל המוזיקלי. אמנם הוא הכיר בכשרוני, אבל הוא עשה את זה יותר מרחמיו שנכמרו עליי. עם הזמן הצלחתי לחלץ ממנו וידוי, שכאשר פגש אותי לראשונה על מנת להכשיר אותי כזמר, הוא לקח את העניין כפרויקט של חסד – הוא אומר יש פה בחור ששר לא רע, לא נשוי, יתום מאב מגיל צעיר, מקרה עצוב מהשטעטל במונרו, אני מכיר את משפחתו, הבה נעזור לו ונפיק עבורו אלבום כלשהוא, נסייע לו להשתחל כזמר חתונות, ניתן לו את הכיוון כמה עליו לדרוש על חתונה. בקיצור, הבה נעודד אותו. למעשה, מליביה לפומיה לא גלי והוא נתן לי תחושה חזקה עד כמה אני כישרון מבטיח. הוא התבטא, "אני אהפוך אותך לכוכב, שמילי", שאלתי אותו, "מה, כמו הזמר הפופולארי פלוני אלמוני" (השם שמור במערכת, א.ג.) והוא ענה לי "עוד הרבה יותר מכך", לא יכולתי להאמין אבל זה קרה. כך בס"ד הובילוני משמיים להצלחתי כיום.

לפני כחמש שנים פרץ אונגר לתודעת הציבור עם השיר הקצבי 'יבון כל העולמים' של יוסי גרין שביצע במקור דדי גראוכר. השיר המחודש בביצועו של אונגר עשה הדים והוביל אותו מהצלחה מקומית להצלחה והכרה מוזיקלית בכל שכבות הציבור.

"השיר הזה הניח אותי על המפה. לאמור, 'אוה! יש זמר חדש שיועד את העבודה, שהוא מקורי, מיוחד ו...חברה'מ'. עד אז שרתי למנוחת הנפש, תמורת רווח צנוע, לפעמים מה שנתנו לי בלי לנקוב מראש במחיר. שרתי עם תזמורות ממוצעות, אצל אנשים שלא יכלו להרשות לעצמם. השיר הזה היווה את הפריצה הראשונה שהעבירה אותי משירה אצל בעלי בתים פשוטים שמחתנים בעשרת אלפים דולר כהוצאות חתונה, לבעלי בתים חשובים שמחתנים בתקציב של חצי מיליון דולר מחיר חתונה. שודרגתי בקטגוריה. באותה תקופה כאמור הכרתי את נפתלי משה שניצלער, שדרבן אותי ותרם לי לביטחון העצמי להעז ולדרוש סכומים גדולים".

לאורך הריאיון עם אונגר חוזר על עצמו מפעם לפעם נושא משקל היתר ממנו הוא סובל. נראה שהדבר השפיע עליו מעודו עד היום, כשכל ענין פעוט כגדול נוגע איכשהו בנוכחותו הפיזית הבולטת.

"המציאות היא שכמישהו הנו בעל משקל

האונגר הזה איך שהוא נסרך עם כל הנפח שלו... גם כשמבקשים להצטלם איתי אחרי אירוע אני תמיד דרוך ומשתדל שמישהו יעמוד לפניי, שאראה נורמלי. תמיד זה מונח לי בראש. בשורה התחתונה זה עיצב אותי אישית ומקצועית, ואני חושב שלטובה".

רגעים שניים אוחזין בחתונה

כמו כל אמן שחוזה רגעי נחת ורגעי מבוכה, גם שמילי אונגר מצויד באקדוטות משעשעות כאלה ואחרות, כמו באותה הפעם בתחילת הקריירה כשהגיע ללייקווד לשיר באחת החתונות הראשונות שהוזמן לשיר בהן ואז התברר שהוזמנו שני זמרים לחתונה אחת. אחד מצד החתן, והשני מצד הכלה. "באחת החתונות הראשונות בהן הוזמנתי לשיר", הוא מתאר את האפיזודה, "הייתי עדיין בחור ישיבה. אני מגיע לאולם כולי אדרנלין וניגש לעמדת הסאונד. אני תופס מיקרופון ובעל התזמורת פוער זוג עיניים ואומר לי 'רגע, אתה הולך לשיר פה?' השבתי בחיוב, והוא מגיב לי 'מעניין, מקודם היה פה זמר אחר שטען שהוא הולך לשיר כאן, הוא רק הניח את המיקרופון שלו

יתר", הוא מסביר, "זה מתבטא אצלו בכל תחומי חייו, בכל סדר היום, החל מקצב הנשימה, ממשיך עם היבט המרָאָה ושפיפות הרוח על כך שלא נראים טוב, ומסתיים בביטחון עצמי ירוד. תמיד התלוותה אלי תחושה של רוח נשברה. אצלי זה בא לידי ביטוי בשירה, כי ברמה מסוימת אני שר עם לב שבור. אמנם לא רק בגלל משקל היתר, כי אני מתרגש בטבעי, אבל אספקט המשקל מוסיף גם הוא לתחושה. אבל חשוב לי להדגיש כי אף שתמיד סבלתי מעודף משקל, מעולם לא הייתי בודד. לא הייתי הסוג הנעבעך הזה, השמן שאף אחד לא רוצה בקרבנו. להיפך, תמיד הייתי מוקף בחברים. פיתחתי לעצמי דפוס פעולה של 'דיפנס מקניזם' (מכניקת התגוננות). כשנוכחותי הבולטת במשקל היתה מביכה אותי בין החברים הייתי מקדים וזורק על זה כמה בדיחות והאווירה השתנתה מיידית לעליזה, כשכולם פרצו בצחוק משחרר. ניתן לומר שעודף המשקל נותן לי יתרון מהותי בכך שאני מסוגל להתנהג בצניעות הראויה. יש לי ביטחון עצמי חלש כי אני תמיד מרגיש שאני שייך למועדון האנשים השמנים".

גם כיום?

"בוודאי. בחיי היום יום, כל הזמן, כשאני מתיישב באוטו, כשאני עולה במדרגות או עומד על הבמה, זה קשה, במובן הפיזי. למרות שאני נחשב סופרסטאר, זה משפיע. כאילו אני קורא את מחשבות האנשים שאומרים לעצמם 'אוי

לרגע ותיכף ישוב'. ואני חושב לעצמי 'אוי א ברוך! אולי לא תיאמו איתי תאריך נכון, או שמא טעיית בכתובת האולם'.

"עברתי על הפרטים והכל היה בדיוק כפי שנרשם ביומן ואז התברר שצד הכלה הזמינו זמר נוסף, ואני הייתי ה'ערב קבלן' מצד החתן... שני הצדדים פשוט לא תקשרו ביניהם. אני מקווה בשבילם שכיום התקשורת ביניהם מתנהלת יותר טוב", הוא צוחק, "אבל תכל'ס, הבעיה הצריכה פתרון. לנציגי צד החתן שהגיעו לגבות אותי, אמרתי שאני לא רוצה לפגוע בזמר השני, "נחלק את השירה לשניים", הצעתי, "כל אחד מאיתנו ישיר חצי חתונה". סוכם שאני אשיר במחצית הראשונה של האירוע, היות והתגוררתי אז בבורו פארק השוכנת במרחק שעתיים נסיעה מלייקווד, ואילו הזמר השני בשל היותו תושב לייקווד, ישיר במחצית השניה, וכך אספיק לחזור הביטה בשעה נורמלית. כשסיימתי את חלקי באמצע הריקודים העברתי את המיקרופון לזמר השני ויצאתי לדרכי. בעודי בנסיעה אני מקבל טלפון בהול מצד החתן. 'שמילי, צועק לי המחוחן, 'אולי תחזור? הדברים חורקים פה'. אלא שאני כבר הייתי במרחק שעה מלייקווד וכבר לא 'בכדי שיעשו'.

"אנקדוטה משעשעת אחרת אירעה לי לפני חמש שנים", הוא נזכר. "האמרגן שלי שלום וגשל קרא לי להופיע בקונצרט גדול בארץ ישראל, בארנה, שם שרתי עם מרדכי בן דוד וישי ריבו.

להתחבר לכל פרשה בי שנייה

חדש ומרגש על המדף! חיבור מושקע על פרשיות התורה, המאפשר לכל אחד לצלול לעומקה של הפרשה ולגלות בה אצורות בלומים. בכל פרשה מתמקד המחבר בשני נושאים ייחודיים ועליהם מובאים חידושים, סיפורים, משלים ומימרות.

והכל בשפה בהירה ושווה לכל נפש!

שמחה עצומה לחובבי התורה, בחיבור החדש והמושקע הגדוש בדברים המשובבים את הנפש על הפרשה: המחולקים בכל שבוע לשני נושאים עיקריים ומהותיים מהפרשה. ברכה למרצים, לדרשנים ולמלמדים - ותענוג אמיתי לשומעים!

יפה נוף
ספרים

**משלוחים מהירים
לכל רחבי הארץ**

הוצאה והפצה: "יפה נוף" ניתן להשיג בחנויות הספרים המובחרות

טלכיון: 1-599-581-581 אתר: YEFE.CO.IL

ירושלים: מכלי ישראל 17 | **חדש:** ירימיה פינת ברנדייס | אומת בר אילן | בבעת שאול 26 | בית ונו הדפוס 32 | מדיינין עילית-קריית ספר: אבני נזר 26 | שדי חמד 1 | ברסבלד: רבי יהודה הנשיא 14 | **בית שמש:** חסיצה-בן איש חי 29 | חזון איש 17 | **חדש:** רמח אל-נחל שורק 31 מעל שוק מהדרין | בני ברק: רבי עקיבא 130 | אהרונביץ 19 מול מרכז ריסונים | ברסנוורא 3 | רבי עקיבא 43 | **עזרא:** 45 **אשדוד:** ענק הספרים - יוסי בן חלפתא 10 רובע ד' | **פתח תקוה:** קהילות יעקב 4 בני הרר | ההסתדרות 2 פינת רוסטליד | **אלעד:** רבי יהודה הנשיא 90 | **קריית גת:** האדמור"ר מחב"ד 1 פינת נחיות שלום (בנין קרעטשניף) | **רכסים:** סביון 39 (בנה ביתך) | **חדש:** נחיות: הארי"י 86 | **אופקים:** חפץ חיים סול בית הכנסת אוהל משה.

אמרו לי להיות נוכח באולם בשעה שתיים בצהריים לחזרות אחרונות. כאמריקאי טיפוסי הגעתי בדיוק בזמן, מסתבר שהישראלים עוד אחזו בעיצומו של התהליך הלוגיסטי. הבמה, יש לציין, כבר עמדה במקומה. אני עולה על הבמה ומנסה את המיקרופון כנהוג, 'אחת', 'אחת' 'אחת ושתיים', 'אחת ושלוש'... והמוניטור לא משמיע

בעוצמה מספקת. חיפשתי את האחראי שיסדר את הענין, ואכן עובר שם אחד עם מחשב לפטופ בידו, אני לא מכיר אותו בשמו, אבל הבנתי שהוא טכנאי הסאונד ואני צועק לו "אחי, תן לי יותר מוניטור, אני צריך יותר עוצמה", והוא היה נראה קצת נבוך, "אני לא יודע לסדר את זה, אתה צריך כנראה מישור אחר", התנצל והמשיך לדרכו,

קומיץ ענק. הופעה בארנה

"תמיד התלוותה אלי תחושה של רוח נשברה. אצלי זה בא לידי ביטוי בשירה, כי ברמה מסוימת אני שר עם לב שבור. אמנם לא רק בגלל משקל היתר, כי אני מתרגש בטבעי, אבל אספקט המשקל מוסיף גם הוא"

בשורה אחת עם גדולי הזמר. עם אברהם פריד ומרדכי בן דוד

כשאחד מחבריי בא ללחוש לי באוזן שאיש הסאונד שרציתי לאמץ הוא הזמר ישי ריבו. זה היה בתחילת תקופת הפריצה שלו ועדיין לא הכרתי אותו. אבל אני חייב לציין שהוא היה מאוד אדיב ולא מתנשא".

אלבומים ממדרגה למדרגה

עד כה הוציא אונגר ארבעה אלבומים. הראשון נקרא 'שמילי 2', השני נקרא 'מאך א'ברכה', השלישי בז'אנר שונה ונקרא 'שמילי על הבמה', והרביעי 'מדרגות', שיצא לאחרונה. וכאן נשאלה השאלה המתבקשת והכי נשאלת אצלו, למה קרא לאלבום ראשון 'שמילי 2'. עם הזמן הוא צבר מגוון תשובות לדבר, כמו זו בה נימק כעת. "אם הייתי קורא לזה 'ברך', לא היית שואל אותי את השאלה למה קראתי לזה כך. זה עשה באזז. זה גרם לאנשים לשאול מה נשתנה. כולם רגילים להיצמד לסטטוס קוו. יענקל או שמערל מוציאים דיסק ראשון, באלבום השני יקראו לזה שמערל 2. יש הסכמה גורפת שלאלבום השני קוראים אלבום מס' 2". סך הכל הגיוני, לא? "לא בהכרח. גם הגמרא לא מתחילה בדף א. אלא בדף ב'".

והאלבום החדש 'מדרגות', על שום מה? "כי יהודי רוצה לעלות ממדרגה למדרגה. אני מוצא את עצמי במצב שאני רוצה להתקרב להשם. יהודי לא עומד במקום, אם הוא לא בעליה, הוא בירידה ח'. אחד היצירות החזקות באלבום הוא השיר 'ממדרגה למדרגה' בעקבותיו נקרא שם האלבום מדרגות. באלבום הזה גם שיניתי את ההברה למה שנקרא חסידי אותנטי. אני מגדיר עצמי זמר חסידי. באלבומים הקודמים שרתי בהברת 'שיביש' (הברה ליטאית, א.נ.) שכל בעלי הדעה בתחום קבעו שזו ההברה הכי פופולארית, ולמרות שגם זו נשמעת ממני טבעית, היא מרגישה לי קצת חצונה. באלבום החדש מדרגות החלטתי שאין לי כח לכל השינועונוט והוא יבוצע במבטא החסידי האותנטי. זה מה שמאפיין את האלבום הזה גם בסגנון המוזיקה. אם בתקליטים קודמים שולבו סגנונות מוזיקה כמו 'מאך א ברכה' שסגנונו זר ו'קה אכסוף' החסידי. הפעם הוחלט ש'קה אכסוף' יהיה הקו המוביל באלבום. והציבור ב"ה אוהב את זה. עוד לפני צאת האלבום התראיינתי בערוץ תקשורת חרדי בארץ. במהלך הראיון השמיעו את כל שירי האלבום ומישהו פשוט הקליט הכל והפיץ במרשתת, וזה רץ באופן ויראלי לארבע כנפות הארץ, בשעה שהאלבום עדיין לא יצא למכירה".

האלבום החדש מורכב מארבע עשרה 'מדרגות' בדמות 14 לחנים מהשמות המוכרים בתחום: שלמה קאליש, נפתלי משה שניצלער, יונה ליפשיץ, מרדכי וועבער, ישראל בדאנסקי,

והערשי ויינברגר שהלחין שלוש יצירות, ביניהם גם שיר הנושא 'ממדרגה למדרגה'. שיר שנוצר מסופו לתחילתו, כך מתברר כשבשלב זה של השיחה נכנס ויינברגר לסטודיו, מתיישב לצד אונגר ומתערב בשיחה: "אנשים שואלים מאיפה הבאנו את המילים לניגון 'ממדרגה'. ישבנו אני ושמילי יחד כאן בסטודיו. למעשה רציתי לשלב את המילים 'ליהנות מזיו שכינתו' באחד הלחנים ועשיתי חיפוש על המילים האלה. בתוצאות החיפוש נתקלתי בקטע מהספר 'דחי ישראל' להחפץ חיים זי"ע 'יש מדרגות רבות בין עובדי ה' וכו'.'. וכך נבנה השיר מהסוף להתחלה".

"סיטואציה מעניינת התרחשה עם השיר הזה", מוסיף אונגר שחוזר לעמדת המרואיין, "ישבתי עם הרשי (ויינברגר) על עיבוד השיר והקלטתי איך אנחנו יושבים בסטודיו ושרים 'ממדרגה למדרגה וכו'.'. שלחנו את ההקלטה לעמיתים מוזיקליים על מנת לקבל משוב. אחרי כמה שעות מתקשר אלינו בערי וועבר ששמע את ההקלטה והוא שואל את הערשי: 'מה זאת אומרת שהשיר שייך לשמילי אונגר, אני ישבתי איתך לפני שנתיים וייצרנו את זה ביחד. המילים והרעיון. אינך זוכר?!' הערשי נזכר שאכן כך היה. מה שהסתמן כתחילה של תקלה כי וועבר טען שהוא מעוניין בשיר הזה לעצמו, ובצדק. לבסוף הסתיים העניין שבערי ויתר על השיר בעבורי והוא ביטא בכך למעשה את תוכן השיר עצמו

כשבוייתורו התעלה ממדרגה למדרגה".

צליל סיום טיפ למשורר המתחיל

תכניות מוזיקליות בעתיד הקרוב? "בקרב אמור לצאת אלבום של שלמה יהודה רכניץ שאני שר בו את השיר הפותח. כמו כן עומד להופיע אלבום של 'חיזוק פרוג'ט' בו אני שר שני שירים, לצד זמרים נוספים כמו ברוך לוי, אברהם פריד ועוד. במקביל אנחנו כבר מתכננים את הכיוון המוזיקלי לאלבום הבא. אבל רוב הזמן עסוקים בחתונות ושמחות, כאן באמריקה, בלונדון, במלבורן, ובעוד מדינות - עד כמה שהמוטציה העדכנית תאפשר להתנייד. על תחום זה, כמו על כל היתר, אחראי המפיק שלי שלום וגשל, שמייצג אותי גם בארץ ישראל וגם בחו"ל".

היכן תשיר בחמשה עשר בשבט?

"אם לא נקבע אירוע ציבורי, אשיר כנראה ב'פירות טיש' המשפחתי שלי עם ילדיי בע"ה".

טיפ מוזיקלי לקוראים,

או סתם עצה מניסיון אישי?

"לפני הטיפ המוזיקלי, אם יורשה לי להזכיר טיפ נדוש לחיים - תנהגו ברכב בזהירות. ולמה אני

אומר את זה, כי בחג הסוכות האחרון כשעשיתי

את דרכי בהרי הקטסקילס לאירוע, הייתי מעורב בתאונת דרכים רצינית. הרכב התהפך וזחלתי החוצה מהשמשה האחורית של האוטו. הרכב שלי הפך לגרוטאה והוא נגרר מהזירה. בחסדי שמים יצאתי בנסים, ונשאר לי רק לדאוג איך אני מגיע לאירוע בזמן ואם אספיק לעבור על החומרים המוזיקליים. בחדס ה' הספקתי להגיע רבע שעה לפני האירוע, כך התאפשר לי להתנער משאריות האבק ולסדר את פאוזתי המפוזרות. נתתי מטבע לצדקה, אמרתי פרק תהילים ונכנסתי. הייתי מאוד נסער בתחילת האירוע כפי שניתן לשער. אבל זה היה בזמן שמחתנו, וצריך לשמח אידישע קינדער. התאוששתי במהרה והאירוע רומם אותי ואת כל הקהל. בהמשך ערכתי סעודת הודיה להשי"ת שהעניק לי את חיי במתנה. יש לי כעת הערכה חדשה לחיים.

"לגבי הטיפ המוזיקלי לקוראים שרוצים לשיר באירוע - להיצמד לטון ולקצב הנגינה, זה הכי חשוב. ולמי שכבר נמצא בתעשיית המוזיקה, העצה האולטימטיבית היא 'בי יור סלף' - תשתדל להשתדל להיות אתה בעצמך, לבטא את עצמך. זו בעיה מאוד נפוצה, גם אני בעצמי כאמור, בפרט בתחילת הדרך, זוהיתי כחיקוי הכי טוב של מישהו אחר. גם אחד שחושב שהוא אורגינלי, לא בהכרח מודע שהוא מושפע בסגנונו ממישהו אחר שכבר עשה זאת לפניו. ככל שאתה נכנס יותר לתוכך פנימה, יהיה לך יתרון שאין לאחר".

טעם חדש לשולחן השבת

עכשיו - גם בספר שימות!

בשעה טובה, סדרת "ללמוד" מתרחבת: הרעיונות והמסרים העוצמתיים בדרכו הייחודית של הגאון **רבי מרדכי פרוינדליך זצ"ל** כבשו את לבותיהם של רבבות קוראים ושומעים, בארץ ובעולם. הספר משלב קושיות ותירוצים סביב פרשת השבוע, בסיפורים מרתקים שמחדירים את המסרים אל הלב. הצטרפו לחוויה רוחנית מעצימה, מדי שבת בשבתו סביב השולחן!

דברי תורה מותקנים בהגשה 'חרדית', שישבו כל אחד בקסמים!

הוצאה והפצה: "יפה נוף" ניתן להשיג בחנויות הספרים המובחרות

ניתן להשיג גם ברשת חנויות "יפה-נוף-הדפוס": ירושלים: מלכי ישראל 17 | תל-אביב: ירמיהו פינת ברנדייס | אומת בר אייל 1 | נבטע שאל 28 | בית גן הפסגה 50 | בית הדפוס 32 | מודיעין-מנחם פריד ספר: אבני נזר 26 | שיד חמד 1 | ברסלר: רבי יהודה הנשיא 14 | בית שש: הסביבה-גן איש חן 29 | חוץ איש 17 | חדש: רמא-א-חלל שוק 31 סעל שוק מרחין | בני ברק: רבי עקיבא 130 | ארנהיים 19 מול מרכז יומים | ברנארד 3 | הכי עקבא 43 | עזרא 45 | שש: ענת הספרים - ישי בן תלמה 10 רבינו ד' | פתח תקוה: קהילת עקב 4 בני הר | ההסתדרות 2 פנת חשילד | אגוד: רבי יהודה הנשיא 50 | קרית גת: האדסר סחב'ד 1 פנת נחיתות שלום (בני קרשטנר) | רכסים: סבון 39 (בנה ביתך) | חדש: נחיתות: הארי" 86 | אופקים: חפץ חיים סול בית הכנסת אוהל משה.

טלפון: 1-599-581-581 אתר: YEFE.CO.IL

